

Com és habitual, aquesta secció ofereix l'opinió dels diversos grups municipals que formen el consistori. Als set grups municipals es dedica el mateix espai i se'ls demana un text amb les mateixes característiques. Aquí es publica el que cada portaveu municipal ha fet arribar al Departament de Comunicació.

Silvia Folch
Portaveu del Grup Municipal d'ERC-AM-MES

Fent Camí

El dia 30 d'agost, la plaça d'Ocata es va omplir de gom a gom per donar el tret de sortida a la precampanya electoral de la candidatura Junts pel Sí, en la qual des del Masnou ens hem implicat fent-nos-en candidats i candidates més de 325 persones. Masnovins i masnovines compromesos amb la llibertat del

nostre país, que un cop més farem un pas endavant per assolir una majoria parlamentària que, de forma indiscutible, posi de relleu davant dels ulls de tot Europa i del món que els catalans i catalanes volem construir un nou país. L'11 de setembre d'enguany ha esdevingut una nova mostra de com la voluntat d'un poble està per sobre de la voluntat del Govern i de les lleis. L'any 2012 ens vam manifestar sota el lema "Catalunya, nou Estat d'Europa"; l'any 2013, recorrent tot el territori català de nord a sud amb les mans entrelaçades, i l'any 2014, formant una gran V humana. Aquest 2015, per quart any

consecutiu, ens hem unit en una manifestació lliure i voluntària, la Via Lliure a la República Catalana, que ha aplegat milers de catalans i catalanes plens d'il·lusió i motivació, i que ha significat el punt de sortida cap a les eleccions al Parlament de Catalunya. El proper 27 de setembre serà, sens dubte, una data important per a Catalunya i per als catalans. Una data carregada de simbolisme i d'emoció, de mirar enrere i veure el camí assolit per arribar on som. Un camí que no ha estat fàcil, i en el qual el Govern de l'Estat no ha minvat cap esforç a procurar que els catalans i catalanes no assolís-

sim els nostres reptes, menystenint-nos de manera continuada en les decisions que ens afecten, obviant les nostres inquietuds i anhels, i arribant a límits inimaginables amb l'únic objectiu de manllevar un dels drets més primordials de tota democràcia, el dret a decidir. És en aquests moments que cal recordar i tenir present la Declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà del 1793, encara ara ben vigent, que estableix que "Quan el govern viola els drets del poble, la insurrecció és, per al poble i per a cada porció del poble, el més sagrat dels seus drets i el més indispensable dels seus deures."

Noemí Condeminas
Regidora del Grup Municipal de CiU

Junts som imparables

L'efecte mediàtic de la candidatura de Junts pel Sí va ser important, però al ministre de l'Interior no se li va acudir res millor per contrarestar-la que muntar un xou policial, escorcollant les seus de la fundació Cat.Dem de CDC i la del partit, en una operació sense precedents, previ avís a alguns mitjans perquè

fessin guàrdia per deixar constància dels fets i donar el màxim abast a la notícia. Malauradament, ja estem massa acostumats que en vigílies electorals el ministre utilitzi la policia per desprestigiar i calumniar el Govern de Catalunya. Són massa agressions d'un Govern espanyol desesperat per la possibilitat que guanyi l'opció independentista, que el porten a utilitzar el joc brut per intentar evitar que això passi. Com a exemple, el Govern català havia sol·licitat a la Junta Electoral que allargués el termini per poder sol·licitar el vot per correu però ho va denegar. L'endemà mateix, es

va saber que l'exèrcit espanyol havia fet la mateixa petició per als soldats que estiguin en missió a l'estranger i, en aquesta ocasió, la Junta Electoral va dir que sí. A això se n'hi pot dir estat de dret? Els darrers dies, una carta del Sr. González als catalans, fent declaracions que ens han ofès profundament, titllant-nos de nazi-feixistes, mentre que una gran majoria del poble l'únic que vol és ser com és i que ens deixin decidir. El català el que vol és ser ciutadà, no súbdit. S'ha sentit marginat, menyspreat i assetjat. En vint anys la reclusió ha estat brutal. Molts ens preguntem si val la pena continuar

així, entre els parracs d'un imperi mort... Ara, la darrera que han fet és utilitzar el TC per fer política a cop de legislar. Tot plegat indigna. Ja n'hi ha prou. Els catalans hem decidit no acceptar més aquesta situació de súbdits per passar a ser amos dels nostre propi destí. Hem demostrat que quan hi ha un projecte il·lusiónant, hem sabut fer pinya arraconant colors i debats i, tots a una, amb un sol crit, demanant pacíficament el mateix, un fet tan senzill com expressar en democràcia allò que tant anhellem. Cal respondre massivament i omplir les urnes el 27S. Junts som imparables!

Frans Avilés
Portaveu del Grup Municipal de Ciutadans

Un alcalde de tots?

Ja portem tres mesos de legislatura municipal i els bons desitjos del nou alcalde han quedat arraconats. Encara recordo el dia de la presa de possessió quan el senyor Oliveras va assegurar que seria l'alcalde de tothom. Nosaltres vam recollir el guant i li vam respondre que ens tindria

al seu costat si era una premissa de govern. Dissortadament, no ha estat així, perquè des de juliol ja onegen al poble un munt de banderes que representen una sola opció política, la independència. I ho fan en fanals de titularitat pública, impunement, sense respectar allò que diu l'ordenança municipal i que si ho fes qualsevol altre ciutadà per qualsevol altra ideologia o interès personal seria sancionat. A més, durant la Festa Major ja va retirar la bandera d'Espanya del consistori i ho torna a fer aquests dies que tenim la Diada i la campanya electoral, una nova mos-

tra més de sectarisme polític envers la població masnovina. Per constatar la complicitat de l'alcalde i l'Equip de Govern envers aquesta imposició ideològica, vam presentar al Ple municipal del mes de juliol una moció per salvaguardar les banderes oficials del poble i la retirada d'aquelles no oficials dels espais i elements públics, en l'estricta compliment de la normativa. El resultat va ser el següent: ERC, CiU (aquí encara van junts), CUP i Iniciativa hi van votar en contra. Potser els comunistes hi haguessin votat a favor si la bandera espanyola hagués estat la republica-

na. La moció no va prosperar, tot i el vot a favor de Ciutadans, PSC i PP. Emplacem l'alcalde a rectificar i a ser alcalde de tots, no d'uns quants, perquè l'alcalde sap que també ha rebut vots de gent que no està d'acord amb aquesta praxi dirigida a dividir la societat i a enfrontar-la irremediablement. La responsabilitat en l'exercici de la màxima autoritat en un territori implica també la imparcialitat en les accions i el respecte a la pluralitat, especialment des de les institucions. Ni el senyor Mas a Catalunya ni el senyor Oliveras al Masnou sembla que ho tinguin com a norma bàsica d'actuació.

Grup Municipal de la CUP-PA

Totes tenim al cap dues dates asse-nyalades, l'11 i el 27 de setembre. Ambdues han de ser grans mobilitzacions populars que ens portin a iniciar un nou espai de ruptura i construcció radicalment democràtics d'un procés constituent popular i al servei de la classe treballadora.

Però de la mateixa manera que aquestes dues dates són crucials, també cal esmentar que aquest setembre tindrà moltes altres dates i mobilitzacions

Màxim Fàbregas
Portaveu del Grup Municipal d'ICV-EUIA-E

No oblidem: El 27S, que no ens enganyin! El 27S tindran lloc les eleccions més importants per a Catalunya des del restabliment de la democràcia.

Són, però, unes eleccions trampa. Han estat convocades per Artur Mas amb premeditació i "alevosia", amb l'única intenció de defensar els seus interessos personals i, també, els interessos polítics del seu partit. Així, amagat en el quart lloc d'una llista, tot i ser el candidat a presidir el nou Govern de la Generalitat, Mas intenta evitar que Cata-

que també haurien de ser massives, les **Marxes per les Iniciatives Legislatives Populars (ILP)**, que també ajuden a definir el model de país que entre totes volem construir, on l'educació i la sanitat públiques siguin eixos bàsics de l'empoderament popular; un país sense talls de subministraments bàsics, que centri esforços en assolir unes polítiques d'habitatge digne per a totes i de totes; un país on s'asseguri la renda bàsica com a eina d'igualtat d'oportunitats i de combat contra les seqüeles de la pobresa.

El poble mana! Informeu-vos a: ilpsenmarxa.wordpress.com

lunya el jutge per les polítiques que ha desenvolupat en els 5 anys que fa que la governa. I ho fa perquè sap que, en un país normal i en condicions normals, els catalans i les catalanes no li haurien perdonat els patiments que les seves polítiques han provocat a milers i milers de famílies catalanes. Per això, s'amagava rere l'estelada, una bandera que fa tres anys ni coneixia, intentant que l'opció sigui el Sí o el No i, d'aquesta manera, impedir que el debat es faci respecte de les necessitats més urgents de la majoria de la ciutadania de Catalunya. Des de Catalunya Sí Que es Pot creiem que hem de demostrar a Mas que NO OBLIDEM! Que els arbres no ens amaguen el bosc! No oblidem que Mas, que ara ens amenaça amb Aznar, va governar Catalunya amb el suport del PP (2011 i 2012). No oblidem que CiU va votar amb el PP a Espanya a favor de la

Reforma Laboral, de l'amnistia fiscal i de l'estabilitat pressupostària! NO OBLIDEM que, a Catalunya, Mas va ser el rei de les retallades, fins al punt que el PP el posava com a model a les seves autonomies, i que van ser les seves retallades les que van aconseguir, com ell mateix va reconèixer, arribar al "moll de l'os" dels serveis públics! I, ara que es parla de les pagues extres, NO oblidem que Mas ostenta el trist record de ser el president autonòmic que més ha perjudicat els treballadors/es públics, prenent-los TRES pagues extres i empitjorant fins a l'extrem les seves condicions laborals! Per això, per a Catalunya Sí Que es Pot, el debat del 27S no és el Sí o el No. El debat és si volem seguir sent governats per qui ha portat Catalunya a l'actual situació o, al contrari, apostem per un govern d'esqueres, amb la gent de Catalunya Sí que es Pot al davant. Un govern que, des del 28S, lluiti per una Ca-

talunya millor: amb una sanitat sense llistes d'espera i sense hospitals tancats, amb una educació de qualitat i per a tothom des de l'escola bressol fins a la Universitat, amb més ocupació, de més qualitat i amb salaris dignes per als treballadors i treballadores, amb uns serveis socials eficaços i universals. Una Catalunya sense desnonaments, sense privatitzacions i amb una gestió pública del cicle de l'aigua... En definitiva, una Catalunya sense pobresa, sense desigualtats i sense corrupció. I, és clar, un govern que impulsarà un procés constituent català per refundar el país, iniciat des de baix i amb el protagonisme de la ciutadania, i que exigeix el dret a decidir-ho tot. Per això, us demanem que, el 27S, no us deixeu enganyar i que, si voleu canviar les coses, doneu el vostre vot a Catalunya Sí Que es Pot!

Mónica González
Regidora del Grup Municipal del PSC-CP

El PSC dona veu als masnovins per incidir en la millora del nostre poble Al Ple del passat mes de juliol el nostre partit, el PSC, va proposar una sèrie d'esmenes a les modificacions presentades al pressupost municipal del 2015.

A causa del canvi d'equip de govern es van modificar algunes inversions pressupostades. Les nos-

tres esmenes proposades van donar com a resultat l'increment de 20.000 euros destinats a la millora de l'accessibilitat al municipi, el compromís de desenvolupar un pla d'inversions en mobilitat, l'emplaçament del casal del tres barris (Bell Resguard) i l'estudi del projecte de soterrament de la riera de Sistrés, entre altres. Una de les propostes impulsades i que recentment s'ha portat a terme (igual que la instal·lació de les pantalles acústiques al marge de l'autopista impulsada i aconseguida pel nostre Grup Municipal) és la inclusió d'una tanca a la zona del Club de Petanca del Masnou.

El nostre grup municipal també va presentar i defensar una moció relativa a impulsar una nova prestació per als desocupats majors de 55 anys (garantia + 55), que va ser aprovada per majoria amb l'abstenció del PP. La finalitat d'aquesta proposta impulsada per la UGT és donar suport econòmic a un dels col·lectius més desfavorits actualment, que són els aturats de llarga durada de més de 55 anys i que han esgotat totes les prestacions, subsidis i rendes... (8 de cada 10 persones aturades més gran de 55 anys cobra 426 € o res), perquè recuperin la seva dignitat i arribin a l'edat de jubilació amb millors condi-

cions econòmiques i no perdin tant en el futur càlcul de la seva pensió. Vull expressar la nostra intenció de seguir recollint les vostres inquietuds, demandes o suggeriments per fer de la nostra tasca quelcom útil i pràctic. Us puc avançar que, en el proper Ple, defensarem una reivindicació de moltes i molts masnovins relacionada amb els animals de companyia. També presentarem amb una moció la nostra postura i actitud davant la rebuda de refugiats al nostre municipi. I... fins aquí puc llegir! Ara només resta que seguim utilitzant la nostra veu per a les vostres demandes.

Federico de las Heras
Portaveu del Grup Municipal del PP

'27S y no Mas'

El setembre de 2015 no haurà estat un mes qualsevol, almenys a Catalunya. Serà la culminació d'una gran infàmia política i social. Aquella que la seva principal fita va ser dividir la societat catalana. D'una manera que mai no arribem a imaginar: amics, famílies, grups de feina on no es pot parlar de la "bitxa" –sense que saltin

espurnes. Colla de cíncics mirant cap a una altra banda mentre diuen: "no passa res!". Amb empatxos de cinisme van començar altres aventures a la història, totes maleïdes. I ningú no se'n va adonar fins que va ser tard, fins que van passar els efluvis de l'alcohol que tots consumien. Sense cap mesura. Sense sentit del pudor. I tot això, amb uns polítics que marxen sense retre cap tipus de comptes i que, camuflats entre la multitud de les llistes electorals, esperen tornar. Dura espera cap a una realitat en què el rei despulat ho serà a ulls de tots, per a la seva vergonya.

Van signar les retallades i no els va tremolar el pols, mentre mantenien les estructures que sostenien els seus seients: premsa, mitjans i la glòria de l'autobombo. No van dubtar a tancar plantes d'hospitals mentre lluïen esplèndides ambaixades als millors carrers de països selectes. I, carregats de desvergonyiment, van repetir fins a la sacietat que eren espoliats per tots, que no paraven de robar-los. L'espanyol pervers del terror, aquell a qui Machado descrivia al seu poema com "abunda el hombre malo, del campo y de la aldea, capaz de insanos vicios y crímenes bestiales..." ha estat la idealització de la bèstia a explotar, contra

qui descarregar la seva mediocritat. La seva incompetència. Es van empassar quantitats ingents de recursos de tots, on no els havia. I no sabent com afrontar i gestionar la realitat per a la qual van ser escollits, van tirar pel camí cap a la muntanya. Cap enllò. Acompanyants no els van mancar; uns per republicans i uns altres per esquerrans. Tropa diversa on arribistes d'última hora –aquells que s'arrimen al sol que més escalfa i la jaqueta dels quals es regeix pels principis de Groucho Marx– coloregen entre el seu horitzó. Arriba el 27S on, de nou i malgrat ells, tornarà a imperar la raó.